

תת"ע 4313/10/23 - מדינת ישראל נגד עבדל רחמןabo רמילה

בית המשפט ל深交ורהפתח תקווה

תת"ע 4313-10-23 מדינת ישראל נ'abo רמילה

לפני כבוד השופט בכירה אטליה ישקין
מדינת ישראל
מאשימה
נגד
נאשם
מעמד. כינוי צד ג'
החלטה

לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה ב מהירות של 157 קמ"ש מהוות חריגה של 57 קמ"ש מעל המותר.

הנאשם זמן כחוק לדין ביום 26.12.23

הנאשם לא הגיע בקשה דחיה.

ביום 26.12.23 ניתן גזה"ד מונומך, כחוק. גזה"ד כולל פסילה בפועל, קנס ותנאי.

הנאשם לא טרח להפקיד רשות נהיגתו ולכבד את גזה"ד.

עד למועד כתיבת ההחלטה זו, קרי: 17.2.24,טרם הופקד רשות הנהיגה.

משהוגשה הבקשה הראשונה בתיק זה ביום 25.1.24 מצאת מקומ להניח שביסוד אי הפקחת הרשות - אי הכרת המצב המשפטי או הפסיקה. דע עקא - היום לנוכח הבקשה החזרת שהונחה לפני, אין מנוס מן המסקנה שאין הדבר בשגגה אלא בזדון.

הרשות לא הופקד למרות העובדה שביום 12.2.24 ניתנה החלטתי ובה, בין היתר נכתב כי: "...הריני מביעה פליאתי על כך שהנסיגור טרח להגיש שלוש בקשות בתיק זה אך בחר שלא לפעול כחוותנו כ'קצין ביהם'ש' ולא דאג לכך שמרשו יכבד את החלטת ביהם'ש ויפקח רשותנו. לפיכך, הריני מודיעה כי רק לאחר הפקחת הרשות כחוק- אורה על קבלת תגבות המאשימה".

עתה בפני בקשה נוספת בה הסגנון המלמד מנסה לעמוד על המקח עם החלטתי הקודמת ואף מנמק האידיאולוגית העומדת מאחוריו בחריטה שלא להורות לבקש להפקיד רשות נהיגתו.

עמוד 1

בפני, עמדת כב' ביהם"ש המחויזי, מפי אב"ד הרכוב, כב' השופטת דינה מרשק מרום, בו נמנעה מלדון בבקשתה לעיכוב ביצוע עונש **מאסר** בפועל, מחמת העובדה שהנאשם עשה דין לעצמו ולא התיצב לריצוי עונש המאסר. כפי גזה"ד בביהמ"ש בערכאה ראשונה (עפ"ת 23-09-7192).

אין לנאשם פריווילגיה להחליט אם "מתאים לו" לכבד את החלטת ביהם"ש.

בעניינו, ממש קרוב לחודשים הנאשם נמנע מלכבד את פסה"ד!

עיוון בתיק מעלה כי לא רק שהסניגור לא נתן דעתו לדבריו הבורורים של ביהם"ש בעניין או מילוי חובתו האישית כ"קצין ביהם"ש" - אלא, הסניגור ממשיך ומנסה אף להצדיק מחדלו לעמוד בכלל האתיקה המקצועית ובחובתו כ"קצין ביהם"ש". התנהלות הנאשם גובלת בזיהוון ביהם"ש ובшибוש הליני משפט (סעיף 244 לחוק העונשין).

יש להציג על כך שהסניגור תומך בגישה זו.

אזורת המגיש לביהם"ש בקשה המוגדרת בפיו "**לפניהם משורת הדין**" וממשיך להתעלם מהחלטות שיפוטיות, איןנו בא "בידים נקיות" ואיןנו ראי לسعد.

בשוליו הדברים אף אצ"ן כי בפניו "תיעוד רפואי" שנכתב ביום 24.1.24.

לא בכי"ז אין המסמר מוגש בדרך הקבועה בפקודת הראות. אפשר שהסיבה לכך היא שלרופא יהיה קשה להסביר היכן קובעת ביום 24.1.24 **"שיעור מחלת הרשמה בתיק הרפואי המתופל אינו מסוגל לעבוד מיום 25.12.23 עד 30.12.23"**. כמובן, אישור אשר נכתב באחור של חדש !

על פניו נראה שאין מדובר במסמך הרופאה לאחר בדיקה, אלא במסמר שנכתב באחור ניכר לפי תלונות החולה ולא נמצא אקטואלי.

ביהם"ש לא ניתן ידו למצב בו החלטותיו "הפוכות לאות מתה". לפיכך, הריני דוחה הבקשתה על כל חלקיה.

ניתנה היום, ח' אדר א' תשפ"ד, 17 פברואר 2024, בהעדך
הצדדים.